

ת"פ 42138/08/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42138-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ פקד דוד כהן, מתמחה מתביעות ירושלים
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד דותן דניאלי מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הנאשם הוא בנם של המתלוננים. ביום 2.8.2021 אחר הצהריים שוחח הנאשם בטלפון הנייד השייך לאביו, ובמהלך השיחה הטיחו בעוצמה על הרצפה, וכתוצאה מכך נשבר הטלפון. ביום 12.8.2021 אחר הצהריים, צעק הנאשם על הוריו בטענה שנטלו בגדים מחדרו, ואז איים עליהם באומרו שירביץ להם. הוא הרים את ידו הימנית ואגרף אותה לעבר אמו, וזו ברחת מהבית בשל חששה מהנאשם.

מהלך הדיון

2. הנאשם נעצר ביום האירוע 12.8.2021 וביום 18.8.2021 הוגש נגדו כתב אישום יחד עם בקשה למעצרו עד לתום ההליכים. ביום 5.9.2021 שוחרר הנאשם לקהילת "אחרת בדרך" בה שהה כשלושה חודשים, ולאחר מכן הוקלו התנאים.

על אודות הנאשם

3. הנאשם באמצע שנות העשרים לחייו, רווק, בן למשפחה חרדית. הוא התחנך במסגרות חרדיות אך בנעוריו המוקדמים נפלט מהן, החל להתחבר לחברה שולית ולהשתמש לרעה בסמים ואלכוהול. הוא התנסה בסמים שונים הן בישראל והן בארה"ב, שם שהה תקופת מה. הוא התגייס לצה"ל אך השתחרר לאחר זמן קצר בשל אי-התאמה. במסגרת הליכי המעצר בתיק זה נשלח כאמור לאשפוזית "אחרת בדרך", המעניקה טיפול ושיקולים למתמכרים המגיעים מרגע דתי-חרדי, וזאת לתקופה ראשונית ומוגבלת. תפקודו של הנאשם באשפוזית ידע עליות ומורדות, לרבות עזיבתה בניגוד לתנאים, וחזרה אליה בהסכמת המקום. בסך הכל שהה הנאשם

באשפוזית כשלושה חודשים, והעובד הסוציאלי, מר אורנשטיין, סבר כי הטיפול לא מוצה, וכי טוב יעשה הנאשם אם ימשיך במסגרת משמעותית ואינטנסיבית יותר.

4. בתיק הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית בשלב המעצר, שבסופה קבע הפסיכיאטר המחוזי, כי הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. לא נמצא כי הנאשם סובל ממחלת נפש או מהפרעה נפשית, אך יחד עם זאת הוא סבר כי התנהגותו האלימה והתוקפנית של הנאשם כמתואר בכתב האישום וכעולה מקורותיו, נובעת משימוש לרעה בסמים וכן ממאפייני אישיותו האנטיסוציאליים, עצבנותו, האימפולסיביות שלו והקושי שלו להתמודד עם תסכולים, כמו גם הזלזול ברווחת הזולת.

5. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות, האחרונה שבהן משנת 2021 - ת"פ (קרית שמונה) 44087-01-19, שם נגזר דינו בגין תקיפה סתם והתנהגות העלולה להפר את שלום הציבור ל-3 חודשי מאסר על-תנאי לתקופה של שנה בעבירות בהן הורשע, וכן להתחייבות (תיק התנאי, המאסר המותנה).

המחלוקת בשאלת תחולה המאסר המותנה

6. ב"כ המאשימה סבר, כי המאסר המותנה חל בענייננו, מכוח המבחן המהותי שנקבע, בין היתר בהלכת **מסילתי** [ע"פ 49/80 **מסילתי נ' מ"י**, פ"ד לד(3) 808 (1980)]. הסניגור לעומתו סבר כי נוכח לשון התנאי וטיב המעשים, התנאי אינו רלבנטי כלל ועיקר.

7. במחלוקת זו דעתי כדעת הסניגור. בתיק התנאי הורשע הנאשם בעבירות של **התנהגות פרועה במקום ציבורי** מכוח סעיף 216 לחוק העונשין, ובעבירה של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין. ככל שהטענה היא, כי עבירת התקיפה מכילה בתוכה רכיבים של עבירת האיומים, הרי שאין בכך ממש. סעיף 378 לחוק העונשין מגדיר מהי תקיפה: "המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו...; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות" (ההדגשה הוספה). לעומת זאת, עבירת איומים לפי סעיף 192 מוגדרת כך: "**המאיים** על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו...." (ההדגשה הוספה).

8. בנקל ניתן להבחין, כי עבירת התקיפה דורשת יסוד פיזי של הפעלת כוח הגורם לאי-נוחות או לנזק, בעוד שבאיומים אין יסוד פיזי שכזה, אלא די בהתנהגות שמטרתה להפחיד או להקניט את הזולת. מדובר ביסודות פיזיים שונים ובמטרות שונות, ולכן עבירת האיומים אינה מגולמת בעבירת התקיפה. משום כך התנאי אינו חל. מעבר לדרוש אציון, כי הפניית ב"כ המאשימה לע"פ 6420/10 **סלסנר נ' מ"י** (מיום 23.8.2011) אינה רלבנטית לענייננו, בשל השוני בנסיבות ובעבירות שנדונו. אין מחלוקת, כי הן עבירת האיומים והן עבירת התקיפה סתם הן עבירות אלימות - זו מילולית וזו פיזית, כפי שגם צוין בעניין **סלסנר** - אך נוכח נוסח המאסר המותנה בענייננו, ההבחנה אינה רלבנטית.

ראיות לעונש

9. מטעם התביעה הוגש הרישום הפלילי והמאסר המותנה. מטעם ההגנה העידו הוריו של הנאשם, המתלוננים, אשר דיברו לזכותו וסיפרו על מאמציו לחולל שינוי בחייו, לאחר שסיים את האשפוזית. לדבריהם, הנאשם נמנע משימוש באלכוהול ובסמים, נמנע ממפגש עם חברים בלתי רצויים והוא שואף להשלים את השכלתו, לעבוד

ולנהל אורח חיים נורמטיבי. לדבריהם, הנאשם שב להתגורר עמם בהסכמתם.

טיעונים לעונש

10. ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש במרכז המתחם שבין מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר שיכול יבוצעו בעבודות שירות. הסניגור סבר שיש להסתפק במאסר מותנה וככל שיימצא שהמאסר המותנה חל, ביקש להאריכו מתוקף הנסיבות האישיות של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

11. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

12. **אשר לערך המוגן**, העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של כבוד האדם, ביטחונו האישי והאוטונומיה שלו. עבירת איומים נועדה לצמצם את מרחב הפעילות הרצונית של האדם מתוך פחד שיאוונה לו רע. כשהדבר מתרחש בתוך המשפחה, יש לכך משמעות לחומרה.

13. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנה בסמיכות יחסית לאירועים, הנאשם התנהג כפי שהתנהג כיוון שהיה תחת השפעת סמים. אין בכך כדי לפטור אותו מאחריות למעשיו, שכן הכניס את עצמו למצב זה, ואולם הדבר מלמד על מידת יכולתו המופחתת לשלוט במעשים. בפועל נגרם נזק לרכוש והוא עורר בהלה באמו עד שזו נאלצה לברוח מביתה שלה מפחדו. התנהגות זו עלולה הייתה להסתיים באלימות בפועל.

14. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, מנעד הענישה רחב בהתאם לנסיבות המעשה והעושה.

א. רע"פ 8253/18 **ינאי נ' מ"י** (מיום 25.11.2018) - הנאשם איים על שופט ובעלי דין במהלך הליך משפטי ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות על סמך מתחם המגיע עד שנת מאסר.

ב. רע"פ 1524/22 **כהן נ' מ"י** (מיום 8.3.2022) - הנאשם הטריד בטלפון ואיים על זולתו. אושר עונש של מאסר מותנה.

ג. רע"פ 2604/22 **מגן נ' מ"י** (מיום 28.4.2022) - הנאשם איים על שכן שידקור אותו, וזוכה מאשמה של החזקת סכין. אושר עונש של 4 חודשי מאסר בפועל.

15. **מתחם הענישה** - לפיכך, ובהתחשב בנסיבות האירוע, מתחם העונש יעמוד על מאסר מותנה ועד 4 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם צעיר לימים, הודה וחסך מזמנו של בית המשפט. נסיבות חייו מורכבות כפי שפורט לעיל, ובמסגרת תנאי השחרור השתלב בטיפול בו נעזר, ועל פניו הוא שומר על יציבות ויש לו שאיפות חיוביות. לחובתו עברו הפלילי הרלבנטי המתבטא בשתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות.

המיקום במתחם

17. נוכח מכלול הנסיבות, ומשנתתי דעתי גם לדברי ההורים (המתלוננים), יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

18. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות פיזית או מילולית לרבות איומים למעט היזק לרכוש;

ב. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות פיזית או מילולית לרבות איומים ולמעט היזק לרכוש במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ג, 16 ינואר 2023, במעמד הצדדים.